

Tony

Vojta Kidák Tomáško

1. Jako dva bratři, já a Tony,
a úžasní Beatles na staříčkým Sony
tak, jak je tenkrát odněkud přivál čas,
potom vzal Tony vlastní dráhu,
všechno je pryč, kouřím trávu
a pomalu sčítám, co bylo v každém z nás.
*: Já míval od mládí divný touhy:
z domova pryč na cesty dlouhý,
za každou cenu chtěl zpívat a hrát,
Tony byl zase ostřej jak břitva,
kdejaká rvačka, kdejaká bitva,
stokrát se za nás do krve uměl prát.
R: Tak kde je můj kámoš, když je mi k blití,
když padá vesmír a na tenký niti
houpá se celý můj pitomý ubohý já,
kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
možná, že stejně jako já křičíš,
jenže si nešlehneš zlatou, aleluja.

2. To jsem hrál jednou, poslouchej, Tony,
podivnej koncert a nešly mi tóny,
jen vostrý silný světla do vočí,
potom až do rána u baru seděl,
mlčel a pil a houby jsem věděl,
že si mě bílej prevít ochočí.
*: Na špičku nože, a všechno se mění,
už je tu nápad, struny mi znějí,
jenomže, Tony, to už jsem nehrál já,
kam jsi šel, ksakru, kde je tvá síla,
když po jehle touží naběhlá žíla,
kde je tvý "vole, tohle se nedělá"?
R: + kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
možná, že stejně jako já křičíš,
jenže si nešlehneš zlatou, aleluja ...